

Tvůj obraz sem bičoval

DG 307

Vystrč hlavu z polštáře
zbav se konečný tíhy
zbav se hroznýho vladaře
vodpráskni kilo stíhy

žij pij pyj
žij pij pyj

anti kvete
kdopak s náma dete
až k vokrají žumpy
pumpující antilumpy

voláme hlavy z polštáře
voláme živýho bleska
svět je plátěná deska
běžim s hovnem proti plátnu
do plátna to hovno zatnu

anti anti anti anti
anti anti anti anti

1973

Hrůzy
jaký je to klima
ze hřbitzdima zima
napíchaný hrůzy
vnikaj do mě v chůzi

přestat číst
přestat jíst
radši spát
na vše srát

tisíc metrů pekla
haluc kterež zteplá
sněhovej hábit
přijde tě zabít

přestat číst
přestat jíst
radši spát
na vše srát

začalo to v noci
budeš počítat roci
vteřina která věčností
ztratíš svý hrůzy s vděčností

přestat číst
přestat jíst
radši spát
na vše srát

na vobzoru tečka
lepší je snad smečka

šitíku
v rohlíku

přestat číst
přestat jíst
radši spát
na vše srát

kufr a v něm krysy
začalo to kdysi
někdo zařval: STRACH
vobráťí tě v prach

přestat číst
přestat jíst
radši spát
na vše srát

neskutečný plátno
stejně musíš zkápnout
v běhu nebo koloběhu

baron v hradu
z něho kradu
noční utrpení
šílenství a bdění

přestat číst
přestat jíst
radši spát
na vše srát

jdu uhlopříčkou hřbitovní
bílý stěny záhrobní
mlátěj do ticha v mym nitru
zešílím snad k jitru

přestat číst
přestat jíst
radši spát
na vše srát

a co ten výraz ve voku
chystá se asi k útoku
rozdrásá pole
voctne se dole

přestat číst
přestat jíst
radši spát
na vše srát

1973

Degenerace
degenerace náhle se vzbouzí
degenerace do vočí bušící
degenerace pronikající každou vteřinou
degenerace pravd co stanou se mršinou
degenerace našich vztahů
degenerace šílenejch stavů
degenerace jednoduchosti života
degenerace pojmu nicota

degenerace blití i sraní
degenerace milování i spaní
degenerace veškerý krásy
degenerace celého člověka
degenerace nezbejvá žádná útěcha
degenerace sami sme zdegenerovaný
degenerace myšlení máme po svym zdeformovaný
degenerace symbol degenerace to sme my
degenerace uskutečňujem svoje sny bláznivý

Koulim vočima
koulim vočima
ze strany na stranu
seš člověk hrdina
asi tě uhranu
seš hrdina s páskou
seš hrdina s maskou
a co tvoje porucha
seš hrdina bez ducha

seš hrdina bez člověka
víš ty vůbec co tě čeká?
vymeteš kdejakou slast
víš ty vůbec co je to strast?

koulim vočima
ze strany na stranu
nejseš hrdina
asi tě dostanu

sme šílený lidi
bez nejmenší soudnosti
kdo nás tady vidí
nemůže mít hodnosti

ať se vodsudř klidí
kdo do toho vidí
zatím se to posralo
díky! díky! díky!
za málo
papírový aPsolutno
chtěl bych mít
světy z papíru
a taky papírový lidi
a trochu benzínu
a nastrouhaný slídy
škrtátko a sirku
nekonečnou žilku
papírový stromy
papírový domy
papírový vládce
který vládnou krátce
protože mám
škrtátko a sirku
nekonečnou žilku
vysoký plameny
hořící
papírový kameny

NEJDŘÍV BYCH PODPÁLIL!
papírový továrny
papírový pakárny
papírový pekárny

papírovou historii
DEPRESIVNÍ KOLONII
papírový zákony
papírový záclony
papírový bludy
papírový huby
papírový revoluce
papírový filosofy
papírový evoluce
PAPÍROVÝ COKOLIV!

pejpr-pejpr-pejpr
pejpr-pejpr-pejpr
pejpr-pejpr-pejpr

Nářek Dosud Nenarozených Děti
jak dopadne
na život tažení
spatříme jasný záření
nebo zatmění?
budou kraje
eště zelený
nebo černý kameny?

koupem se
v plodový vodě
čekáme
záchranný lodě

vodsouzený
zavěšený
na pupeční šňůře
kdo nám pomůže
až vypadnem ven?

koupem se
v plodový vodě
čekáme
záchranný lodě

v krvi narození
chaosem zděšení
změníme se
ve stín na dlažbě?
postavěj nám
stroje na hlavě?
ucpou s náma
díry do země?
napadne nás
duševní mor
nebo jinej tvor?

koupem se
v plodový vodě
čekáme
záchranný lodě

Návraty
návrát času
bez omezení
návrát prostoru
bez vlastnění
návrát kamene

do skály

vše jako na počátku
tvoření
vše se do prvotního
promění

návrat divoký
přírody
do vyhlazenejch měst
návrat železa
do zemský hmoty
návrat dávno
spadlejch hvězd

vše jako na počátku
tvoření
vše se do prvotního
promění
návrat nahoty
bez studu
návrat společnosti
bez moci
návrat doteku
bez perverze
návrat tvorstva
bez věznění

vše jako na počátku
tvoření
vše se do prvotního
promění
KRKAVEC
krk-krk-krk krkavec
krk-krk-krk- krkavec
sem jen ubohej
bílej savec
trpící dravec

krk-krk-krk krkavec
krk-krk-krk- krkavec
co neutrhnu
nemam
co mam
nedam
sem jen uhohej
bílej savec
sem krkavčí samec
kostí základy
připravujou proti tobě
úklady
mlátí ti někdo
šutrem do brady?

čeho se tedy bojíš?

však ty víš!

seš zakrnělej
zbabělej živočich
hlavně že seš
prasácky dobře veleživ!

sv.pavel
celej život stíhán
sv.štěpán
ukamenován
jan křtitel
sťat
ježíš
ukřižován

Dar stínům (jaro 1979)

lidi krve
pojd' půjdem spolu do skal
tam naučím tě skákat a ostřit
abys poznal vrcholy světa
nad kterym plynou barevný zvuky

potkáme starce s bičem
jak bičuje poletující krutost
v tom příkrym stoupání a letu
spatříme neřešení naší tajemnosti

pojd' rozjímat do hor
zvu tě na nekončící cestu
noc obleče zimní hábit
potkáme ohně zvěstující bytí

před jasným prorockým slovem
se plazej jazyky křivý
pojd' vzhůru až ke světlu
chci tě naučit cejtít

nad zemitou barvou skalisk
nad šedí padající z mraků
nad paprskem do centra zvuku
nad pozadím tvýho kroku

pojd' ukážu ti žijící bytost
jak září bez svatozáře
světec co zakopal svatost
výčnělek nad nejvyšší horou

jak stín hladí roviny
pojd' ukážu ti bytost barvy mědi
jak zběsile trhá mraky
volá a vyzývá skály
aby se ozvaly silou
a zdrtily kamennej symbol

pojd' ukážu ti prostor snů
potkáš zničeněj čas jak prosí věčnost
potkáš na cestě lidi krve
potkáš na cestě lidi krve

konzervovaná masa
je to co vidíš
obraz tvýho cejtění?
je to kam míříš
světlo tvýho snažení

není babylonská lež
v plameni cesty?
není slovo
vzpříčeno rybí kostí?
není chtění
vlastní cestou?
uchvatitel kouše
do omezeného obzoru
slunce vysadilo
zárodky svejch dětí
slzy nesou z těla
proudy tekutého smetí

ani
ani moře ani pevnina
ani světlo ani tma
ani had ani pták
ani mlčení ani řev
ani vidění ani slepota
ani nic ani vše
ani zmrazení ani pohyb
ani tělo ani stín
ani pád ani let
ani smrad ani vůně

ani ani ani

ani moře ani vůně
ani světlo ani stín
ani zmrazení ani vidění
ani let ani mlčení
ani tma ani smrad
ani pád ani pták
ani slepota ani had
ani tělo ani nic
ani pohyb ani pevnina
ani vše ani řev

řeka citu
na řece citu
a na svahu bezcitu
odsoudil ses bejt

na řece citu
a na svahu bezcitu
špičkou čela tlučeš
do papírovejch stěn

zvětralý skály
hnijou dotekem
jejich pevnost
rozpadá se vprach

na řece citu
a na svahu bezcitu
valíš halucinační kameny
do kopců bez vrcholu

hadi na obloze
polykaj svý těla

plechový slunce
zakládá kolonii děsu

na řece citu
a na svahu bezcitu
tvoje přirozenost
se zdeformovala v kal

letopočty bez souvislostí
skřípou v uších
v trhlině doutnaj stíny
další zrod
je výbuch krve

na řece citu
a na svahu bezcitu
přemejšlíš o obraně
svý pevnosti
o hybnym proudu
možnosti bytí

tvuj kraj stejně jako muj kraj
jde do prdele
tvoje útroby
i moje útroby
chrčej vzdechy
leháš na neexistující
ostří
v hlavě exploduje sopka

zanech stopu v ohni
zanech rozvířenou hladinu vod
zanech řetěz úlomků
zanech nevyslovenou myšlenku

mlč a plň nádobu!
mlč a spal tušení!
mlč a lež!

tam kde není co naplňovat
tam kde není co spojovat
v hraničním kraji stínů
povstal hlas
kterej potil vodu

jak nebejt
jak nelítat
jak nedýchat

tam kde slovo zmizelo v krápnících
tam kde místo je žhavým bodem
tam kde je tma nevyřčený světlo
tam kde nebe je plný trhlin

jak nedýchat
jak nebejt
jak nelítat

zkamenělý vzpomínky hnijou v hlavách
pospolitost vylámala svý zuby
do uzlů zamotaněj nevidíš záři

přízraky v křečích
zadusej dech
jiný chůze
jak nelítat
jak nebejt
jak nedýchat

cesta českem
proniknu jazykem
do tvého lotosového květu
zapálím ohně
na vyhaslejch pláních
cesty českem

otevřeme prsty
rezatý skrýše
vypustíme paprsky
naší přítomnosti
v moři světla
se neutopíme

spálíme vápnem
živoucí hroby
při cestách
svědky
mrtvolného bloudění
spatříme jasný znamení

železnej kruh věčnosti

proniknu jazykem
do tvého lotosového květu
zapálíme ohně
na vyhaslejch pláních
cesty českem

Dis
chci svět náš
chci zběsilej čas
chci kus skály
kterou rozkoušem
chci vidět paprsek
za kterým jdem
chci všech se dotknout
chci rez a řev
chci vidět
chci cejtít
chci vnímat
chci dopředu
a nevracet se
chci cestu
chci živej sen
chci syrový
chci bez hranic
chci slyšet
chci naději
chci chápat
chci drsnost
chci plnost

opustil mě anděl
opustil mě anděl

opustil mě anděl
opustil mě anděl
opustil mě anděl
opustil mě anděl
opustil mě anděl
opustil mě anděl
opustil mě anděl
opustil mě anděl
opustil mě anděl
opustil mě anděl
opustil mě anděl
opustil mě anděl

zvěstovatel smrti
marný je putování
k vrcholum
když kořeny
zarůstaj do bahna
marná je
šíleně jasná představa
když v oku se
odráží hrob

stojíme nad propastí
jedna noha hnije v pasti

svuj popel
vznášíš do hor
abys ve svejch dlaních
přines' oheň
osamělý vrcholy
nabízej nejkratší cestu
zastavení před smrtelným skokem

stojíme nad propastí
jedna noha hnije v pasti

stvořil sis záhrobí
do svýho žití
tělo je ohořelej kmen
napadenej snětí
slzy sou chorobou
slanym nánosem na srdci

stojíme nad propastí
jedna noha hnije v pasti

neohlížej se dozadu
stojí tam temná minulost
temno se vplížilo
i do tvýho přítomna
vrůstáš do skleněný mohyly
jak kalnej
zvěstovatel smrti

stojíme nad propastí
jedna noha hnije v pasti

mlčení
mlčej blesky řeky
mlčej hory v tichu k nebi
trčej sopky duněj v němym

smíchu hábit země
padá tiše vodopády
němý skrýše zpěvy ptáků
bez ozvěny neviděny
neslyšeny vnikaj
do podzemní říše
tichý hlasy v srdci
kvasej řevy světa
tichem dusej
skály pukaj v tichym
vzteku moře zkamenělo
v letu země strhla
svoji kůru oheň!
jádro hoří
rudě kdo skrz
plamen vzhůru pude

z plamenů vystoupila bílá postava
obklopena zvuky ticha
postava neandělská!
v dlaních drtí počátky cest
srdce s ocelovou slzou
z očí prouděj chuchvalce hvězd
naplněna ohněm jasu
postava v nahotě!
svědek spáleného času

mozaika
paprsky rozpalujou vroucí dar
skutečný se rozpadá do mozaiky
procesí je tiše zasněný
slova se proměnila v mlčení

kam míří ta lidská mozaika
kroky se nedaj zastavit
v různosti objevuje neznámý

kostěný ráje
rozrost´ se les kmenů
ze skla a oceli
ve snový zahradě
dav bičů pálivejch
bičuje po hlavě
zčernalý tušení
plíživý bytosti
shrbený tíhou hvězd
zalejzaj za mraky
ohnivá rostlina
zarostla do srdce

prchněme do kostěnejch hor!
prchněme do jednoduchejch tajů!
dejchá v nás šedej mor!
vstupme do kostěnejch rájů!
vrzání dutejch skal
v ozvěně zoufalství
skřípavej krysí zpěv
hlava v mlhách ukrytá
zjevuje se a mizí
nevyslovený úlomky vidění
kde stromy tvořej zvuk

kde sou ty kostěný ráje?
kde sou ty šedý stíny?
z míst odkud není návrat
kde sou ty snový kraje?

od bodu k bodu
natažený sítě
železný propasti
lákač svým magnetem
neobjevená samota řve
sněhy přeřízly noc
gotický oltáře
chycený do pasti
mazlavý pevniny
všechny samoty zařvaly
kamenný mapy
směry cest a body
za hranicí leží nevyslovený
v tichu zešílel jsem

prchněme do kostěnejch hor!
prchněme do jednoduchejch tajů!
dejchá v nás šedej mor!
vstupme do kostěnejch rájů!

tělo
z jedinců uplácáný
jedno velký tělo

ty budeš voko
ty budeš stín
ty vrásčitý čelo

ty budeš nerv
ty budeš prs
ty vrásčitý čelo

ty budeš kůže
ty budeš krev
ty vrásčitý čelo

ty budeš kost
ty budeš sen
ty vrásčitý čelo

ty budeš vlas
ty budeš nejistota
ty vrásčitý čelo

ty budeš tepna
ty budeš sval
ty vrásčitý čelo

ty budeš jazyk
ty budeš myšlenka
ty vrásčitý čelo

lepení okamžiků
až budeš usilovat
a nebudeš znásilňovat
až nebudeš otrok

ale tvůrce svého žití
až netečnéj zrak
pukne pod tlakem světla
až na vrcholcích skal
budeš stát nahej
až roztlučíš hrady lži a jistot
a obnaženě
přijmeš vichr
až hmotu přestaneš krást
a ponoříš se do vln snění
až nezavraždíš ani v myšlenkách
až nenávistná zášť ti shnije pod nohama
až na svůj obloze
rozeženeš mraky
a spatříš prvotní jas
až přeřízneš mříže omezenosti
a roztavíš sebezáchovnej pud
uvědomíš si cennost poznání
a každěj dotek
každěj zvuk
každěj krok
každěj pohled
každý slovo
tě naplní výbuchem jisker
až tvý žití se stane
jedním mohutným proudem
spojujícím tebe se vším
až přestaneš lpět
na tom co pomíjí
až prchneš z okovů
na který ses sám přikoval
až vstoupíš na cestu přirozenosti
a přestaneš povyšovat svoje
masem vobalený kosti
až začneš lepit
mozaiku z okamžiků

slepý ptáci
sme slepý ptáci
letíme tam
i když nevíme kam
přesto
letíme tam

pták utrženej ze řetězu (podzim 1979)

Texty jsou uváděny ve shodné podobě jako na příloze k CD - tudíž, bez názvů jednotlivých skladeb.

pohyb v bludnym kruhu
uzavřen v kruhu
krvavej kruh
kruhy cest
kruh těla
kruh znaků
kruh barev

kruhy
v tobě i kolem

kruhy dutin
uchvácen kruhy
zvěř obchází v kruzích kruhy
kruhy ohně
kruhy vod
kruh v oku
kruhy tušení

kruhy
v tobě i kolem

strhaný kruhy
černej kruh
kruh spáleniště
kroužení supů v kruzích
slepý kruhy
šilenej kruh
otevřený kruhy
pohyb v bludnym kruhu

matná hranice
kruhů

XXXXX

k jádru mýtickýho dechu
se prokouše tato noc
aby obřad řevu
obnažil skleněnou slzu

usychající
ztopořený prsty
ukazujou všemi směry
vyrůstaj
s prvním paprskem
aby zmizely
v pekelnym jasu

tato noc
kdy sem proplouval
skrze její květy
nahý těla
ve větvích stromů
v tichym zpěvu
jak halucinační netvor
kterej do tvýho těla
reje krvavou
cestu smrti

k jádru mýtickýho dechu
se prokouše tato noc
aby obřad řevu
obnažil skleněnou slzu

XXXXX

solnej sloup
tvýho těla
ta jedna noha
leze z trupu
co s tou
nerozřízlou půlkou

co s tím rájem
slaný sluje

odhrnu tvuj lesklej povrch
dotekem co nese zkázu
kde ten kámen
jedním bleskem říznout

mastný slzy mučedníků
netrpěly pro tvou tvrdost
jednonohej sloupe
v soli

za zástupy skreju řvaní
nad nepokořeným tvým táním
stojíš na jedný svý noze
jednonohej sloupe
v soli

přeříznu tě
v jinym žití
jedna noha
leze z trupu
přeříznu tě
v jinym kraji
solnej sloupe
bez poskvrny

XXXXX

na dně studny šupinama
porostlá mlčí v rozjímání
nech zkamenět mý spočinutí
nekraď z mý cesty
bludný kruhy

do mýho těla vlezla bytost
zestláblá vůní
šeptá prosbu
vodřezej řetěz
sestup až na dno
ať nedotkneš se

jazyk líže starý jizvy
vobaluje srdce mechem
rozštěpený sou brány těla
sestup až na dno
ať nedotkneš se

je k nespáření tělo zvěsti
je v jinejch očích
v jinym slově
je kalná voda
k proniknutí
sestup až na dno
ať nedotkneš se

prameny snů
sou plný krve

XXXXX

chtěl bych žít

s černým havranem
splynout s černým
jeho letem

nechci v něm trvat
nechci v něm nekonečnit

chtěl bych se skrejt
ve stínu jeho křídel

a v černejch děrách
kousnout do života
a v černym peří
vůbec nezesmutnět

zobákem jeho
vyklovat zrak děsu
černou vlasatostí
vydláždít své cesty
v černý skalnatosti
vyřknout vzácný slova
v černý barvě slunce
vybarvit myšlenky
v černym letu jeho
navštěvovat srdce
v černý skutečnosti
zařvat černou píseň
v černym přemejšlení
zabít černou tíseň

chtěl bych žít
s černým havranem
splynout s černým
jeho světem

XXXXX

Used do pole ostřejch jehel
paprsek slunce pronik hlavou
vytýčil cestu z tekutý mlhy
strhal s těla magický kruhy

chtěl sem vniknout
do textů ticha
podzimní řeka mlčela
chtěl sem spatřit
obnaženou bytost
vstoupil sem
do polí jehel
zjizvený hladiny vod
se začaly chvět

XXXXX

jak sup
letící nad krajinou snu
nenacházím maso
do kterýho bych se zakous

jak vlhká vidina
vsakující se do těla
jak prst kterej se dotýká
a zbarví se krví

jak utopení se v potu
a z každého póru
vyletují malý černý ptáci
jak krok do světla
a místo nohou
měděný sloupy
jak vůně otevřeného těla
hladiš drsnou skálu
jak anděl s olověným křídlem
a jeho smutný zpěvy
jak oběť krve
a přinesený rudý srdce
jak posedlost myšlenkou
tvý tělo trhaj divoký koně
jak návrat do stejné řeky
a její obrysy sou tvojí tváří
jak slza
která pálí
a ryješ jizvu
do suchý cesty
jak sen kterej miluješ
a přikoveš ho ke skále
jak to co se nezrodilo
a ty slyšíš tento dech
jak útěk
po úzkých cestách snu
hlavou narážíš na špici kopí
jak stovky životů v tobě
jezero je zasklený oko
jak sádrovej penis
ponechanej ohni
pálím svoje světy

XXXXX

poklady tohoto dne
skrytý před našimi zraky
ve své obyčejnosti
ukazující za obzor
poklady tohoto dne
nabitý svojí nenápadností
vyrůstající z ničeho
stojící o samotě

XXXXX

sem slabší než myšlenka
která mě kopla
byl to divokej pták
kterej přines tichou pochybu?

budu jíst tvoje slzy
budu je taky pít
na mém jazyku zůstane
krvavá slza
nebudu vycházet
ze svého domu
živý kůže

sem slabší než myšlenka
která mě kopla
byl to divokej pták
kterej přines tichou pochybu?

XXXXXX

sou ostrovy uvnitř pevnin?
sou ostrovy čistýho dechu?
sou ostrovy lidí?
sou ostrovy v člověku?
sou tance zvuků?
nad těmito ostrovy?
sou neuchvácený ostrovy?

XXXXXX

vstupovat do chladný vody
za zachycením úlomku skály
je vonná ve své celistvosti

vstupovat do chladnejch polí ledu
za chladem skály tichem ledu
je vonný ve své celistvosti

vstupovat do chladnejch zbytků
za propastí tvýho těla
je vonná ve své celistvosti

vstupovat do nepřístupnejch slují
za chladným zbytkem tvojí touhy
je vonná ve své celistvosti

vstupovat do chladný vody
za zachycením úlomku skály
je vonná ve své celistvosti

XXXXXX

vrost' do stromu
vlasy ve větvích
kořen pevnosti
hudba šumění

vrost' do stromu
smůla lepivá
teče po těle
který tvrdý je

divná vichřice
stromy vyvrací
hlava v oblacích
dolu se dívá

vlasy dřevěný
listy v myšlenkách
kořen pod zemí
prostor vodkřejvá

vrost' do stromu
vlasy ve větvích
kořen pevnosti
hudba šumění

XXXXXX

položil na dno kamennou bytost
radoval se z blesků
přijmul hlas kamenný bytosti
hlas dozrál
zjevuje se netvor
hlas dozrál

kolem tvýho těla
se pne
chaos barevnejch květů
přiblížíš se
nebo zmizíš
v jiskrách barev?

zahalenej
do neprůstupný mlhy
plody
uhnívaj v útrokách
jak
kamenná socha
v pustym kraji

kolem tvýho těla
se pne
chaos barevnejch květů
přiblížíš se
nebo zmizíš
v jiskrách barev?
XXXXXX

na vrcholcích okamžiků
sme zanechali skvrny
svědectví naší přítomnosti

v hlubinách propastí
sme uložili svoji tíhu
svědectví našich pochyb

na úsvitu
sme svázali svý vlasy
svědky našich propojení

uvnitř vyhaslejch měst
sme zanechali plamen
svědectví našeho putování

v útrokách zamřížovaný skutečnosti
zanechali sme útržky svejch žití
svědectví nemožnosti jinak

triptych
I.
každej šelest
přenesenej
do symbolu ozvěň
ticho zmizelo
v tanci zvuků
samota splynula

s letem stěhovavejch stád
putuju mořem
hoven
to moře jsem si vysnil

anarchistická milenka
nabízí svoje tělo
běs
vytváří z lásky výbuchy
a nevidí žádnéj svět
má místo prsou demony
místo slov zápalná šňůra
vypálí svoje znamení
a vrchol krásy
zděšení
anarchistický spojení

anarchistická milenka
má v kůži obraz z fosforu
a jazyk hoří požárem
a záda skrytý v pancíři
její vlasy hadi sou
jed jí teče po nohou
milování válkou je
i slzy táhnou do boje
nad krásou spečená je mříž
v srdci zrozen novej bič

II.

obzory sou jak tvoje rty
taky z nich kape rozkousaná krev

jejich vůně je slaná
tvoje oči
sou na svém místě
jak břehy
který svazujou
zdivočelou vodu

usmrcena je vidina
přinesenejch darů
poutníci sou utopený v mracích

dary sou v letu
v cáru tvojí kůže
ve skrytu tvýho slova

přivaž svý vlasy
na špici šípu
střílej ty šípy
do kůže svejch
světů
který srostly
s tvým stínem

obzory sou jak tvoje rty
taky z nich kape rozkousaná krev

III.

jen si ho vem
a kousni

je nahej jako město
a jeho mramorovej oltář

božstva zahodily
masky
prchaj do nahý pouště

z tvýho těla
vystřík proud mastí
je fialovej
na tvejch zádech

jen si vem
tu kůži
je eště teplá

spatřit stín
ve tvym bělmu
potoky
jak se slejvaj
pod jejich sklem
vyrůstaj
staletý vlasy

jen si vem
co vidíš
a kousni si
 nahý město a jeho mramorovýho ptáka

torzo (léto 1980)

Texty jsou uváděny ve shodné podobě jako na příloze k CD - tudíž bez názvů jednotlivých skladeb.

doktor Mundi a doktor Cmundi
se setkali
doktor Mundi vykřikoval
propast je v mase
v tom slanym i krvavym
doktor Cmundi přizvukoval a nohou ryl do podlahy
malé cmundičky
doktor Mundi plakal
doktor Cmundi skákal

měla perníkovou vůni mezi nohama
je to taková moje milenka snu
její oči
taky spálená kůže

má ráda má ráda pořádně rostlý
stromy
ty který ty který stojej
nezlomený větrem
má ráda má ráda šíleně dlouhý
noci
když cejtí když cejtí pořádně rostlý

stromy

miluju rohy
jejich vůně
když tam štvanej
hlavou neprorazíš

rybník, louky a sněhy
kdes' mě milovala
svými rty
sněžný mapy sténaly
vodhodil sem tento okamžik
do bílýho kapesníku
a do trávy
a vůně zmizely
my sme taky zmizeli
v hradbách kruhovýho města

byla to tmavá silueta světa
světelný perly zdobily jemnou kůži
výkřiky pusteých dechů
z jazyka ti roste mrak atomový bomby
byla to nezachytitelná bytost
s touhou po zeskutečnění
byla to tmavomodrá silueta
její oči miloval
rodil se i umíral zároveň
v zahradách spících květů
byla to tmavomodrá silueta
tu nahou siluetu nestvořil ani nehalucinoval
byla to silueta světa
ha-ha-ha-ha-ha-ha-ha

on šel a udělal jí to na podlaze
on šel a udělal jí to mezi stromy
on šel a udělal jí to v rychlým vlaku
on šel a udělal jí to v šutrech lomu

chtěl se stát
výraznou sochou
myšlenkou stejnosti

nejsem zabiják
ani podivnej milosrdnej anděl
chci tě jen lízat
až na kost
ten dar
slanýho lízátko

tvuj obraz sem bičoval
nebyl to sen
kterej bys v mlčení míjel
ocelový biče rozdrásaly
tvoje barevný tělo
líbal sem ve větru
zmítající se cáry

a potom skutečný tělo
tvoje rozdrásaný maso
líbal jsem ve větru
zmítající se cáry